

UTJÄMNING!

DET GÄLLER PRINCIPERNA

SFLs och SLs linje i årets avtalsrörelse har helt byggt på de lönepolitiska program, som medlemmarna under många år byggt upp. De lönepolitiska linjerna sammanhänger dessutom intimt med förbundens utbildningspolitiska ideologi.

Huvudlinjerna i lönepolitik och utbildningsideologi är att undanröja kvarlevorna av äldre tiders skolsystem: en skillnad mellan folkskolans lärare och realskolans gymnasiets, samt en skillnad mellan lärare i vad som förr hette "övningsämnen" och lärare i teoretiska ämnen.

Samhällsutvecklingen och synen på barn, skola och utbildning har för länge sedan passerat de föråldrade synsätt som låg bakom de gamla skolsystemen. Nu betonas att praktiska och estetiska kunskaper är lika värdefulla som teoretiska.

Men bland lärarna har skillnaderna funnits kvar. Olika lön för undervisning i olika ämnen, även om utbildningen varit lika lång (och inte sällan längre för lärare i praktisk-estetiska ämnen!). Lägre lön ju yngre barn man undervisar. Olika lång arbetstid ju längre ner i årskurserna och ju mer praktiska ämnena är.

SFLs och SLs mål har sammanfallit med strävandena att göra skolan jämlik, men arbetsgivarna och utbildningspolitikerna i regering och riksdag har tidigare inte förmått ta sig samman och genomföra denna reform.

Ingen avtalsrörelse har drivits hårdare från SFLs och SLs sida än årets. Osäkerheten har funnits kvar in i det sista om man verkligen skulle kunna få arbetsgivarna med på en löneutjämning, en kraftigt sänkt undervisningsskyldighet och lika slutlön för grundskolans lärare.

Arbetsgivarna sade slutligen sitt absolut sista ord när man presenterade det avtalsbud, som SFLs medlemmar nu röstar om. Arbetsgivarna ställde motkrav på fortbildning och bundenhet till skolan, som visserligen var högre än vad SFL bedömer nödvändigt. Men övriga fördelar i budet – som enligt arbetsgivaren bara kan antas eller förkastas – var mycket stora. Ja, man har to m i LR:s tidning Skolvärlden kunnat läsa följande: "Christer Romilson och Solveig Paulsson har lyckats utomordentligt väl i årets lönerörelse".

Trots detta har LR gjort sitt yttersta för att motarbeta den re-

kommendation som SFLs och SLs styrelser gjort till medlemmarna: att säga ja till budet. Lögnaktiga påståenden har spritts till SFLs medlemmar. LR har inte förstått att arbetsgivarbudet är enda möjligheten att säkra ledigheten på loven, utan påstår felaktigt att dessa är säkrade även i dagens situation.

LR kan inte acceptera den utjämning av lönerna som SFL-SL kämpat sig till, detta trots att det står att läsa to m i LR-tidningen Skolvärlden att budet innebär 13-14 proc högre löner 1989 till LR-medlemmarna, trots att LR endast yrkat 11 procent. Detta avslöjar, att LR-medlemmarna i arbetsgivarnas bud får mer än de begärt, men att det är utjämningen i sig som LR vänder sig mot.

SFL och SLs del av lärarkåren har fått ett erkännande för sina krav och en rättvis statushöjning. Men kampen för rättvisa villkor är inte över med 1989 års avtalsrörelse. Det nya Lärarförbundet kommer att kräva ytterligare sänkningar av usken, att den arbetsplatsförlagda tiden sänks till rätt nivå och att gymnasieskolans lärare får fortsatta usk-sänkningar och – med förhandlingar omgående – en bra arbetstidsreglering.